

Derfor er min opfordring til den danske regering om, at den skal blive mere konkret og blive mere præcis i sit krav til, hvad der skal besluttes på regeringskonferencen, væsentlig, for det er dér, vi har chancen for at få lavet tingene om.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må erkende, at nu synes jeg forvirringen er total. Jeg var et øjeblik ude af salen og kom ind og hørte alle de her positive røster om beslutningsforslagene, måske med undtagelse af det om lobbyvirksomhed. Jeg kunne så konstatere, at det jo måtte betyde, at Venstre var tilhænger af forslagene. Nu kan jeg så på hr. Ove Fichs opklarende spørgsmål forstå, at Venstre vil stemme imod det, som fru Eva Kjer Hansen netop har stået og holdt et blændende ordførerindlæg om var så godt. Og samtidig opfordrer fru Eva Kjer Hansen endda regeringen til at være mere konkret.

Jamen det er jo præcis det, disse forslag er. De forsøger netop at forpligte regeringen til på en meget konkret facon at tage hånd om præcis de ting, som fru Eva Kjer Hansen illustrerede i sit indlæg, der var behov for, at regeringen tog hånd om. Bl.a. er forslaget om, at brugen af hemmelige protokoller i Ministerrådet skal afskaffes, meget konkret. Det kunne jeg også høre at fru Eva Kjer Hansen var tilhænger af.

Men magen til tvetunget tale skal man da lede længe efter. Jeg må derfor spørge fru Eva Kjer Hansen: I hvilke situationer vil vi kunne opleve, når vi kommer med initiativer på EU-området i Folketingssalen, som Venstre er tilhænger af, at Venstre så også af den grund vil stemme for?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ja, også jeg er forundret – forbløffet, må jeg sige – for der er jo ingen tvivl om, at fru Eva Kjer Hansen sagde, at man ikke rigtig kunne gøre noget ved dette her med lobbyvirksomhed; det skulle man gøre andre steder. Men hvad med de to andre områder, som fru Eva Kjer Hansen virkelig talte hjertens godt for, nemlig at regeringen skulle prøve at sikre, at man fremover ikke brugte hemmelige protokoller, og at regeringen skulle prøve at arbejde for, at Europa-Kommissionens komiteer og udvalg blev saneret? Det stod fru Eva Kjer Hansen rent faktisk og sagde.

Så bruger hun bagefter som undskyldning for at sige nej til dem, at de ikke er konkrete nok, og at man skal lade regeringen komme med

udspillene. Jamen fru Eva Kjer Hansen har jo ikke engang fået læst overskriften. På det ene står der: Forslag til beslutningsforslag om, at regeringen skal foreslå brugen af hemmelige protokoller i EU standset. Det er jo netop noget, som vi ønsker regeringen skal gøre, og derfor var det faktisk en åbning, så Venstre måske kunne begynde at blive konstruktiv frem for blot at være destruktiv.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg vil sige til fru Eva Kjer Hansen, at jeg forstod af det, hun sagde, at hun har en kritisk indstilling over for beslutningsforslaget, men at indstillingen over for regeringen er endnu mere kritisk, og derfor blev jeg selvfølgelig lidt forvirret.

Så lad mig nu spørge helt præcist: Hvis de tre beslutningsforslag kommer til anden og sidste behandling i nøjagtig den form, de har i dag, vil fru Eva Kjer Hansen og Venstre så trykke på den grønne eller den røde knap?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg skal over for de ærede kollegaer klargøre min stilling og Venstres holdning til de forskellige forslag, og jeg skal samtidig beklage, at det måske ikke lykkedes mig at udtrykke mig klart nok om forslaget om offentlighed omkring lobbyvirksomhed i EU:

Jeg finder det absurd, at man skal kunne offentliggøre samtlige møder, der overhovedet finder sted.

Med hensyn til forslaget om at standse brugen af hemmelige protokoller kan jeg ikke udelukke, at der kan være situationer, hvor man kan blive nødt til at gøre brug af hemmelige erklæringer, men at jeg finder det uacceptabelt, at man gør brug af hemmelige erklæringer, når der er tale om lovgivning. Og jeg kan derfor ikke varmt nok støtte, at brugen af disse erklæringer mindskes. Men som tidligere sagt gøres det bedst ved, at de fælles regler for brugen af dem ændres.

Endelig udtrykte jeg også klart om forslaget om sanering af Europa-Kommissionens komiteer og udvalg, at de nok er et nødvendigt element i EU's opbygning, og at vi derfor må acceptere, at de eksisterer – og måske også det omfang, de har i dag – men at det, der er afgørende for mig, er, at politikerne får hånd i hanke med, hvad der foregår i komiteerne, og at vi har en parlamen-